

Útinapló

Határtalanul! pályázat keretében a 7. évfolyam erdélyi utazásáról

2019.05.20-án, hétfői hajnalban gyülekeztünk a Kongresszusi Központ előtt. Mindannyian izgatottan vártuk az utazást. A korreggeli órában az indulás után a gyerekek megkapták Marika néni ajándékát, egy színes, vidám borítóval ellátott naplót, amelybe az utazás során rajzolhattak, írhattak, aláírásokat, érdekességeket gyűjthettek. Első erdélyi, határon túli megállónk Nagyváradon volt, a Nagyboldogasszonynak szentelt székesegyházat látogattuk meg. A Szent László szobor előtt megemlékezést tartottunk. Ezután vezető segítségével megtekintettük a székesegyházat, a kincstárban felkerestük Szent László hermáját is. A buszba visszaszállva a gyerekek felváltva Ady-verseket olvastak, és ismertettek néhány legendát Szent László királyról. A buszból láthattuk a Tordai hasadékot, az ehhez tartozó mondát is meghallgattuk.

Bánffyhunyadon megcsodáltuk a kazettás mennyezetű templomot, az írott hímzésű díszítéseket. A gyerekek rövid énekszóval köszönték meg a templom bemutatását. Ezt a vezetőnk, a református kántor nagy örömmel fogadta, olyannyira, hogy az orgona hangját is megszólaltatta számunkra, sőt az egyik orgonista diákunk is megajándékozhatott minket

gyönyörű dallamokkal. Közben megismerkedtünk a gyerekek által előadott Bánffyhunyard történetével. Nemsokára Máréfalván haladtunk át, megszámoltuk a falu főutcájában található 144 székelykaput; a gyerekek és tanárok is versenyeztek, ki tudja a legpontosabb adatot szolgáltatni. Amíg a településen áthaladtunk, néma csönd honolt a buszban, a gyerekek csak a kapukra figyeltek. Az utazás alatt a buszban a környék nevezetességeit ismertették a gyerekek. A pihenőknél kicsit játszottak, levegőztek. A hosszú utazás után hatalmas esőzésben érkeztünk meg Csíksomlyóra a Fodor Házhoz, ahol a nagy esőzés miatt nem tudtunk kipakolni. Arra volt csak lehetőségünk, hogy a buszból a szállásunkra szaladjunk. Itt szívélyes fogadtatásban volt részünk, majd elfogyasztottuk a vacsorát. Ezután következett első összekovácsoló programunk, amikor a lányok a másnapi reggelihez készítették elő az ebédlőt, míg a fiúk, férfiasan viselven a természeti viszontagságokat, kipakolták és behozták a buszból az összes csomagot.

05. 21-én, kedd reggel déli irányba indultunk. Az első állomásunk Nyerges-tető volt, ahol először lecsiszoltuk majd lefestettük az iskolánk által 2010-ben állított kopjafát, majd egy rövid előadással, szavalással, koszorúzással emlékeztünk a szabadságharc itt hősi halált halt katonáira. Kézdivásárhelyen először a főtéren álltunk meg Gábor Áron szobra előtt tisztelegni. Itt a szabadságharchoz kapcsolódó népdalokból énekeltünk. A céhek városában megismerkedtünk az udvarterek építészeti jelentőségével, a közeli múzeumban pedig a mesterségeket bemutató kiállítást tekintettük meg vezetéssel. Ezután az ottani babamúzeumban csodáltuk meg Erdély népviseleteinek gazdagságát. Délben egy ottani pizzázóban ebédeltünk a gyerekek legnagyobb örömére. Délután továbbindultunk, és útközben megálltunk Bálványosfürdőn, ahol egy most is működő mofetát (gázfürdőt) néztünk meg és próbáltunk ki. Utunk befejező állomása aznap a Szent Anna-tó volt, amely felé haladva, a buszból megcsodálhattunk egy anyamedvét két bocsával együtt. Megálltunk azoknál a hegyoldalba vájt lyukaknál, ahol érezni a gáz jelenlétét a talajban, ki is próbáltuk. Állítólag elmulasztja a fejfájást. A technika jól működhetett, mert a kívánt hatást többen is érezhettük. A tónál megcsodáltuk a krátertő gyönyörű környezetét, különleges fekvését. Emlékeztünk a tó keletkezésének legendájára. Este vacsora után rövid sétát tettünk a barátok feredője nevű borvíz kúthoz, majd felsétáltunk a Somlyónyeregbe, a csíksomlyói búcsú helyszínére, ahol örülve annak, hogy aznap nem esett, sőt még a nap is kisütött, előkerültek a sportszerek, a gyerekek élvezték, hogy végre mozoghatnak. Egy óriási métázással zártuk itt az estét. Visszafelé megnéztük a Makovecz tervezte oltárt, és megkóstoltuk a híres borvizet. A napot a szálláson esti imával zártuk.

05.22-én, szerdán az Ezeréves határ irányában indultunk. Gyimes-hágón megkerestük a Sebő Ödön által vezetett ún. halálra ítélt hadosztály emlékművét, megkoszorúztuk a kopjafát. A gyerekek történeteket hallgattak meg a 2. világháborúval kapcsolatban. A megemlékezés után a mező virágait, növényeit vizsgáltuk és határoztuk meg Marika néni segítségével. Gyimesbükkön először rendhagyó történelemórán vettek részt a gyerekek Deáky András jóvoltából, majd sorra látogattuk a nevezetességeket: a Rákóczi-vár romjait, és a vasúti őrbódét. Deáky András örömmel mondta el nekünk, hogy megkapta az engedélyt a Rákóczi-vár felújítására, újjáépítésére is a vasúti őrház után (az is az ő munkáját, szervezését dicséri). A gyerekeknek Bilibók Ágoston bácsi is előadást tartott ízes magyar nyelven, ill. történeteket mesélt a világháborús harcokról. Tavalý a gyerekek tartották az iskolában a megemlékezést a nemzeti összetartozás napján. Most az Ezeréves határ határkövét megkoszorúztuk és a elénekléssel emlékeztünk meg a történelmi Magyarország területének 2/3 részének elcsatolásáról. Végül a szemközti oldalon megtekintettük a kápolnát, és kihasználva a jóidőt, labdázunk, métáztunk. Vacsorára értünk a szállásra, ami után ismét felsétáltunk a csíksomlyói búcsú helyszínére, ahol a gyerekekkel játszottunk, métáztunk.

05.23-án, csütörtökön kirándulásunk negyedik napját a Segítő Mária Katolikus Gimnáziumban kezdtük, ahol a délelőtt folyamán egy jó hangulatú sportolás keretében ismerkedhettek meg egymással a gyerekek. Ezután, bízva abban, hogy a borongós idő napsütésesre válik, Csíkdánfalvára indultunk, ahol megismerkedhettünk a szekerek felépítésével, használatával. Több gyerek a hajtást is kipróbálhatta. A korai vacsora után ellátogattunk a Segítő Mária Katolikus Gimnáziumba, ahol egy rövid próba után előadtuk a március 15-i műsorunkat, megélhettük, hogy történelmi hagyományaink, gyökereink közösek. A 16 és 18 éves diákok a műsor végén vastapssal köszöntötték az előadó diákjainkat, majd a gimnázium lelki vezetőjének meghívására csatlakoztunk a kollégisták esti imádságához, amelynek a végén kézfogásban, énekelve élhettük meg az egységet, összetartozást. Végezetül hosszas beszélgetés követte egy kis agapé mellett.

05.24-én, pénteken – bizakodva, hogy ezen a napon is csak akkor esik az eső, amikor buszozunk – észak felé vettük utunkat a Gyilkos-tó, Békás-szoros felé. Rövid sétát tettünk a híres szurdokvölgyben. Megismerkedtünk a Pokol kapuja, Pokol tornáca, Pokol torka helyszínekkkel. Megcsodáltuk az Oltár-kő magaslatát. A gyerekek történetet hallgattak meg az 56-os eseményekkel kapcsolatban. 56 őszén egy magyar hegymászó egy hatalmas magyar zászlót vitt fel a nehezen megközelíthető sziklacsúcs tetejére. Ez a román hatóságokat igen bosszantotta, a tettes nem lett meg, hiszen a környék magyarlakossága nem adta ki a személyét, és a románok

képtelenek voltak felmászni a meredek sziklafalon. Végül három nap múlva helikopterrel közelítették meg és távolították el a zászlót. A Gyilkos-tó partján felelevenítettük az iskolában tanultakat a tó keletkezéséről, élővilágáról, mondájáról. A gyerekek előzetes felkészülése alapján előadás formájában is meghallgattuk a tudnivalókat, majd siettünk vissza a buszra, mert itt utolért minket a frissítő zápor. A hazafelé vezető úton megálltunk Mádéfalván, ahol rövid megemlékezést tartottunk, és megkoszorúztuk a székelyek emlékművét. A megemlékezést a diákok a Székely himnusz eléneklésével tették emlékezetessé. A vacsora előtt megálltunk a csíksomlyói kegytemplomnál, és a gyerekek egyesével járultak a Szűz Anya elé, csöndben imádkoztak és értetöztek. A gondviselést egész úton megtapasztalhattuk, ahogy most is. A vacsora után, ellátogattunk a barátok feredőjéhez, visszaemlékeztünk a hét eseményeire, és megosztottuk egymással legszebb pillanatainkat. Itt köszöntük meg vezetőnk, Nyárádi István gondoskodását, vezetését egy közös énekléssel. Ezután – bár a sötét felhők gyülekeztek –, még egyszer utoljára indultunk neki a domboldalt megmászni, hogy egy közös játékkal búcsúzzunk a szeretett helytől. S valóban, egy rövid búcsújátékra még volt időnk, majd az esővel együtt szaladtunk szállásunk felé, ahol folytattuk a közös játékokat, késő estig tartó vidámságban.

05. 25-én, szombat korán reggel összeköltünk és elindultunk hazafelé. Az első állomásunk Farkaslakán volt, ahol megemlékezést tartottunk Tamási Áron sírjánál. Meghallgattuk a gyerekek beszámolóját Farkaslaka községről, lakosairól, nevezetességeiről. Majd a néhány lépésre lévő Trianon emlékműnél elhelyeztük a megemlékezés búzaszárait, ismét felidézve a 99 éve történeteket. Megemlékezésünket a Székely Himnusszal zártuk. A nap további részében először Korondon álltunk meg, ahol megismerkedtünk a fazekasok munkáival. Az idefelé vezető úton túl későn értünk Korondra, az üzletek már mind zárva voltak. Most bebarangoltuk az üzleteket. Az iskola számára korondi tányérokot vásároltunk, hiszen iskolánkat hagyományosan innen származó, jellegzetes népi motívumokkal díszítjük. Később Királyhágón álltunk meg pihenni, mely sokáig Erdély és Partium határa volt. Itt vettünk búcsút Erdélytől és a sofőrünktől is. Hazafelé a buszon emlékeiket, gondolataikat osztották meg egymással a gyerekek, naplót írtak. Késő este érkeztünk vissza a Kongresszusi Központoz. A napnyugtával különleges hálaadást imádkoztunk, hálát adva az út élményeiért, kegyelméért.